

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	6017897553
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6017897553.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2018 v Bratislave prejednal sťažnosť podanú odsúdeným X. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4Ntc/2/2017, z 8. novembra 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného X. X. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici sťažnosťou napadnutým uznesením rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného X. X. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Pokiaľ ide o materiálne podmienky, odsúdený podľa zistení krajského súdu doposiaľ preukázal len čiastočné splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu síce je na požadovanej úrovni, avšak odsúdený nespĺňa ďalšiu z materiálnych podmienok, a to prognózu, že bude viesť riadny život v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Okolnosťou, na ktorú je totiž okrem iného potrebné prihliadať pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov odsúdeného pritom vyplýva, že sa v minulosti dostal opakovane do rozporu so zákonom a to pre násilnú aj majetkovú trestnú činnosť - odsúdený má až 18 záznamov v odpise registra trestov. Uložené tresty odňatia slobody však u odsúdeného zjavne neviedli k jeho náprave a prevýchove, keďže s odstupom času sa opätovne dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti. Pre spoločnosť tu je tak odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného. Z uvedených dôvodov je preto aktuálna resocializačná prognóza odsúdeného do občianskeho života menej priaznivá a vysoká recidíva, nízke dosiahnuté vzdelanie, postoj k trestnej činnosti - menej kritický a kvalita výchovného prostredia v detstve poukazujú aj na vysoké riziko sociálneho zlyhania odsúdeného v prípade jeho prepustenia z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Zo strany odsúdeného tak nebola splnená jedna z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, keďže v súčasnosti od neho nemožno dôvodne očakávať, že by v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia

slobody viedol riadny život, a že by v trestnej činnosti nepokračoval. Z uvedených dôvodov súd návrh odsúdeného zamietol.“

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený X. X., ktorú doposiaľ neodôvodnil.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného X. X. nie je dôvodná.

Najvyšší súd preskúmaním predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku. Nadriadený súd teda konštatuje, že krajský súd dospel k vyhlásenému uzneseniu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Rozhodnutiu krajského súdu o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom odôvodnenie uznesenia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom dostatočne a presvedčivo, a preto najvyšší súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Najvyšší súd poznamenáva, že podstatným pre rozhodnutie súdu v obdobných prípadoch, teda pri rozhodovaní o tom, či súd odsúdeného podmienene prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, je posúdenie skutočnosti, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Dôležitým, nie však jediným podkladom pre rozhodnutie súdu je v tomto ohľade vyjadrenie riaditeľa príslušného nápravno-výchovného ústavu, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva.

Najvyšší súd dodáva, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa doposiaľ odpykanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaný trestom, ďalší výkon trestu nie je potrebný. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu musí byť zrejmé, že sa polepšil do takej miery alebo spôsobom života preukázal, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a páchatela možno prepustiť na slobodu. V tomto chápaní podmienene prepustenie neznamena ukončenie prevýchovného a resocializačného procesu, ale jeho pokračovanie v iných podmienkach. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienedom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnuté nielen to, aby odsúdený počas tohto výkonu svojimi nadpriemernými aktivitami skutočne a reálne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

Z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, v osobných veciach si udržiava poriadok, dodržiava zásady hygieny a udržiava kontakt s rodinou. Z mimoriadne bohatej kriminálnej minulosti odsúdeného X. X. je však zrejmé, že takéto slušné správanie je mu vlastné len pod dozorom vo výkone trestu odňatia slobody. Okolnosť, že v minulosti už bol 18-krát súdne postihnutý a to aj na podmienene tresty odňatia slobody i okolnosť, že z nepodmienených trestov odňatia slobody už bol opakovane podmienene prepustený jasne dokumentujú, že odsúdený mimo dozoru a dohľadu orgánov verejnej moci nie je schopný ani ochotný viesť riadny život a nepáchať trestnú činnosť. Preto si najvyšší súd v celom rozsahu osvojil závery krajského súdu a preto považuje napadnuté rozhodnutie za správne a zákonné.

So zreteľom na to zamietol sťažnosť odsúdeného X. X. ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.